

Arrest

nr. 245 477 van 7 december 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CAMERLYNCK
Cartonstraat 14
8900 IEPER

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 25 mei 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 april 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 september 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 oktober 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat H. CAMERLYNCK verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen op 8 juli 2018 België is binnengekomen, diende op 25 juli 2018 een verzoek om internationale bescherming in. Op 29 januari 2019 beviel verzoekster in België van een zoon, M.N.Y.

1.2. Op 20 april 2020 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekende brief van 22 april 2020 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 25/07/2018

U had een persoonlijk onderhoud met een ambtenaar van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op 8 januari 2020, van 10u15 tot 12u48, bijgestaan door een tolk die de taal Somali machtig is. Uw advocaat, meester Baudot loco Caemerlynck, was bij dit gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

U beweert de Somalische nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Masagawey in het district El Dheer van de provincie Galgaduud. U behoort tot de Abgal clan. In 2009 huwde u een eerste keer. Uit dit huwelijk kreeg u vier kinderen. Na uw scheiding in 2015 hertrouwde u met Y.M. Met hem hebt u twee kinderen.

Uw vader werkte tijdens het regime van Siad Barre als legerofficier. Rond 2014-2015 werd uw vader door Al Shabaab benaderd met de vraag om trainer te worden van hun leden. Uw vader wilde hier niet op in gaan en veinsde daarom dat hij ziek was. In 2016 besloot uw broer om bij het leger te gaan en verhuisde hij naar Mogadishu.

In mei 2018 werd uw moeder ziek en trok ze samen met uw vader naar het ziekenhuis in Mogadishu, waar ze werd geopereerd en zeven dagen verbleef. Op 26 mei 2018 keerden uw ouders uit Mogadishu terug. De volgende dag, op 27 mei 2018, werd uw vader vermoord. U en uw moeder vroegen zich af waarom. Twee dagen later, op 29 mei 2018, werd ook uw moeder doodgeschoten terwijl u bij een buur was. Een buurman die de moordenaar van uw moeder zag weglopen, vroeg waarom ze werd gedood, waarop hij antwoordde dat dit was omdat zij een ongelovige was. Hierna werd u telefonisch bedreigd door Al Shabaab. Ze beschuldigden u van spionage en zeiden dat u het pad van uw ouders zou bewandelen. Ze wilden dat u voor het dorp zou getuigen dat uw vader een spion was. Hierna besloot u te vluchten.

Met de hulp van een kennis van uw burens trok u naar Mogadishu, waar u drie dagen bleef. Toen u nog in Mogadishu was, werd uw man op de Bakara-markt benaderd door mannen van Al Shabaab die eisten dat hij u naar hen zou brengen. Hierna werd hij ook nog een paar keer telefonisch bedreigd, de laatste keer in november 2018.

In juni 2018 verliet u Somalië. Op 8 juli 2018 kwam u aan in België, waar u op 25 juli 2018 een verzoek om internationale bescherming indiende. Op 29 januari 2019 beviel u hier van een jongen, N.Y.

Uw echtgenoot en andere kinderen bevinden zich momenteel in Somalië.

Ter staving van uw verzoek legt u geen documenten neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Er kan immers geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen dat u door Al-Shabaab wordt vervolgd.

In de eerste plaats wordt opgemerkt dat u geen enkel bewijs aanlevert dat de problemen van u en uw familieleden met Al Shabaab kan staven. U legt geen enkel document neer waaruit blijkt dat uw broer een militair is. Aangezien zijn beroep de oorzaak is van uw vervolging door Al Shabaab en de moord op uw ouders, kan er redelijkerwijze verwacht worden dat u hiervan bewijs neerlegt. Evenmin legt u concrete

bewijzen neer waaruit de moord op uw ouders kan blijken. Het feit dat u geen enkel document aanbrengt die deze elementen kunnen staven, doet twijfelen aan de geloofwaardigheid ervan.

Daarnaast legde u tegenstrijdige en incoherente verklaringen af over de incidenten die tot uw vertrek hebben geleid. Met betrekking tot de persoonlijke bedreigingen stelde u voor de DVZ dat Al Shabaab zei dat u gedood zou worden en dat ze wilden dat u voor het dorp zou getuigen dat uw vader een spion was (zie vragenlijst CGVS bij DVZ dd. 19.09.2018, punt 3.5). Voor het CGVS verklaarde u in eerste instantie louter dat u van spionage werd beschuldigd en dat u het pad van uw moeder zou bewandelen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS (verder CGVS) dd. 08.01.2020, p. 12). Gevraagd of u daar verder nog iets aan had toe te voegen, stelde u dat u telefonisch werd bedreigd (ibid.). Het is dan ook vreemd dat u later tijdens uw persoonlijk onderhoud aangaf dat Al Shabaab naar uw huis kwamen en u daar blinddoekten alvorens u te bedreigen (zie CGVS, p. 14). Hierna zouden ze nog een tweede keer naar uw huis zijn gekomen, maar op dat moment was u al vertrokken (zie CGVS, p. 15). Indien leden van Al Shabaab werkelijk uw huis binnen vielen en u blinddoekten, kan er redelijkerwijze worden verondersteld dat u dit al eerder zou hebben aangehaald toen u gevraagd werd om uw persoonlijke problemen te beschrijven. Het gegeven dat u dit niet deed, doet ernstig twijfelen aan uw verklaringen in dit verband.

Ook blijkt dat u tegenstrijdige verklaringen hebt afgelegd over uw echtgenoot en waar hij zich bevond toen uw problemen met Al Shabaab zich afspeelden. Zo stelde u voor de DVZ dat u hoorde dat uw echtgenoot na uw vertrek naar Mogadishu is gevlucht (zie verklaring DVZ dd. 19.09.2018, punt 15). In het kader van uw persoonlijk onderhoud stelde u echter dat uw man zich op het moment waarop u werd bedreigd al in Mogadishu bevond en dat hij niet meer terug keerde voor u zelf vertrok (zie CGVS, p. 15). Bovendien stelde u, toen u bij het CGVS gevraagd werd waarom uw echtgenoot na de moord op uw vader niet terug keerde, dat u bang was dat hij ook problemen zou krijgen en dat ze u ook hadden bedreigd (ibid.). Nochtans had u eerder verklaard dat u pas na de moord op uw moeder, die na uw vader werd gedood, zelf werd bedreigd en dat jullie na de moord op uw vader niet wisten waarom hij was gedood (zie CGVS, p. 12 en 14). Het gegeven dat u er niet in slaagt om op coherente wijze verklaringen af te leggen over waar uw echtgenoot zich bevond op het moment dat u problemen kreeg met Al Shabaab, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van deze problemen.

Bovendien bevat uw vluchtverhaal een aantal vreemde en ongeloofwaardige elementen. Zo is het vreemd dat u stelde dat uw ouders niet wisten dat uw vader werd gezocht en dat ze, indien ze dit hadden geweten, niet waren teruggekeerd uit Mogadishu (zie CGVS, p. 14). Nochtans had u eerder al verklaard dat Al Shabaab al sinds 2014 of 2015 probeerden om uw vader als trainer te rekruteren en dat hun pogingen de laatste tijd intensifieerden (zie CGVS, p. 13). Het is dan ook bijzonder vreemd en ongeloofwaardig dat uw ouders niet wisten dat ze door Al Shabaab werden gevisieerd en dat u blijkbaar zelfs na de dood van uw vader niet wist waarom hij was gedood (zie CGVS, p. 14).

Daarenboven wordt opgemerkt dat het vreemd is dat uw vader gedurende al die jaren Al Shabaab wist te overtuigen om hem niet te rekruteren door te veinzen dat hij ziek was maar dat hij, daags na zijn terugkeer uit Mogadishu, waar hij naartoe was getrokken omdat uw moeder werkelijk ziek was en moest worden geopereerd, zonder verdere uitleg werd doodgeschoten (zie CGVS, p. 13 en 14). Ook is het vreemd dat Al Shabaab uw ouders in de twee dagen volgend na hun terugkeer hebben vermoord, zonder hen eerst nog te benaderen, maar dat u vervolgens wel door Al Shabaab wordt benaderd, bedreigd en onder druk wordt gezet om alles wat u over uw ouders wist aan hen te vertellen (zie CGVS, p. 14). Indien Al Shabaab werkelijk meer informatie wilde over uw ouders en hun mogelijke spionage-activiteiten is het vreemd dat zij hen hierover niet aan de tand hebben gevoeld voor ze hen vermoordden. Bovendien is het vreemd dat u door Al Shabaab, hoewel u ook van spionage werd verdacht, wel gewoon werd vrijgelaten nadat ze u bedreigd hadden, waardoor zij u de gelegenheid lieten te vluchten naar Mogadishu (zie CGVS, p. 12 en 14).

Ten slotte wordt opgemerkt dat het vreemd en ongeloofwaardig is dat u en uw familie, die sinds 2014-2015 al door Al Shabaab werden lastig gevallen omdat ze uw vader wilden rekruteren, zich niet in vestigden in Mogadishu, waar jullie over een sterk netwerk beschikten. Zo verblijft uw echtgenoot momenteel in de stad en woont hij er in bij zijn oom, bij wie u ook enkele dagen verbleef voor u vanuit Mogadishu doorreisde naar Europa (zie CGVS, p. 2 en 5). Naast deze oom wonen en werken ook de andere ooms van uw echtgenoot, zowel langs moeders- als langs vaderskant in Mogadishu. Uw echtgenoot wordt al twee jaar lang door zijn familie onderhouden in Mogadishu (zie CGVS, p. 6). Zelf heeft u ook verschillende familieleden die in Mogadishu wonen. Zowel uw zus als uw broer verblijven daar op heden (CGVS, p. 8). Uw zus woont in bij uw tante langs moederskant, die op haar beurt financieel wordt ondersteund door haar kinderen, van wie sommigen bij haar inwonen (CGVS, p. 9). Daarnaast hebt

u ook nog een andere tante en een oom langs moederskant in Mogadishu wonen (ibid.). Uw oom werkt als makelaar in de stad (ibid.).

Op basis van voorgaande vaststelling moet er worden geconcludeerd dat u er niet in bent geslaagd een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Asielzoekers uit Somalië krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië werd "UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia" van januari 2014 en "UNHCR position on returns to Southern and Central Somalia (Update I)" van mei 2016 (beschikbaar op respectievelijk <https://www.refworld.org/docid/52d7fc5f4.html> en <https://www.refworld.org/docid/573de9fe4.html>, of <https://www.refworld.org/>), in rekening genomen. Zowel uit deze adviezen, als uit de COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 25 maart 2019 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_in_mogadishu.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. De gewapende gevechten duren buiten Mogadishu en in de rurale gebieden die onder controle van al Shabaab staan, voort. Gebieden onder controle van de Somalische Federale regering, waaronder Mogadishu, worden dan weer vaak getroffen door aanslagen en andere vormen van geweld. UNHCR geeft in haar meest recente advies aan dat er in 2014 en 2015 verschillende grootschalige aanvallen waren in Mogadishu waarbij burgers en civiele infrastructuur werden gevisieerd, waaronder hotels en overheidsgebouwen. Zoals verder wordt uiteengezet blijkt uit de COI Focus over de veiligheidssituatie in Mogadishu dat het geweld er inderdaad enerzijds de vorm aanneemt van terreuraanslagen, die echter in hoofdzaak gericht zijn op hotels en restaurants populair bij overheidsfunctionarissen en op overheidsgebouwen of –instellingen, en anderzijds vaak de vorm aanneemt van doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er eveneens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit "conflict-affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd documenten wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien blijkt uit de adviezen van UNHCR en uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld regionaal verschillend zijn.

Het Commissariaat-generaal benadrukt voorts dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaat-generaal is van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in de stad Mogadishu te vestigen, waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Uit de actuele en objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de stad Mogadishu via haar internationale luchthaven op een veilige manier toegankelijk is.

Het CGVS erkent verder dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal

burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus “Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu” van 25 maart 2019) blijkt dat de politieke en militaire situatie van Somalië drastisch gewijzigd is vanaf augustus 2011, wanneer de islamistische rebellen van al Shabaab uit Mogadishu worden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Al Shabaab blijft in Mogadishu evenwel in staat om regelmatig aanslagen uit te voeren. In de onderzochte periode wordt Mogadishu opnieuw getroffen door regelmatige terreuraanslagen (meestal met geïmproviseerde explosieven), in het bijzonder op hotels en instellingen populair bij overheidsfunctionarissen, door doelgerichte aanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale organisaties en door mortieraanvallen. Al Shabaab blijft in 2018 de hoofdverantwoordelijke voor het geweld in de hoofdstad waarbij er soms burgerdoden vallen. Verschillende bronnen beschrijven het door al Shabaab gepleegde geweld echter nog steeds als doelgericht. Dit neemt niet weg dat ook gewone burgers die toevallig in de buurt zijn getroffen kunnen worden. Al Shabaab is echter niet de enige terreurgroep actief in Mogadishu, enkele gewelddadige incidenten worden door ISS (Islamitische Staat in Irak en de Levant in Somalië) opgeëist. Het betreft hier voornamelijk gerichte moorden met vuurwapens op personen die voor de federale overheid werken, inclusief leden van de inlichtingendienst NISA. Al Shabaab legt zich echter toe op het elimineren van de invloed en aanwezigheid van ISS in de hoofdstad. Hierdoor pleegt al Shabaab minder aanslagen op doelwitten die banden hebben met de regering en haar bondgenoten. De aanwezigheid van ISS in Mogadishu zou door deze specifieke actie van al Shabaab gedecimeerd zijn. Naast gewelddaden opgeëist door of toegeschreven aan al Shabaab en ISS zijn er ook nog andere actoren verantwoordelijk voor geweld in de hoofdstad. Zo is er ook sprake van incidenten die het gevolg zijn van politiek gemotiveerde clanconflicten, criminaliteit en conflicten over grondbezit waarbij burgerdoden kunnen vallen. Burgers zijn soms het slachtoffer van kruisvuur en dit zowel door AMISOM en het Somalische leger als clanmilities en onbekende gewapende militias. In vergelijking met de eerste helft van 2018 is het aantal gewelddadige incidenten waar burgers slachtoffer van werden (de categorie violence against civilians) net als het aantal burgerslachtoffers bij deze incidenten in de tweede helft van 2018 bijna gelijk gebleven.

Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat verschillende bronnen aangeven dat er maar een beperkte opvolging en verslaggeving is van gewelddadige incidenten en van het aantal slachtoffers in Somalië, waardoor een exhaustief overzicht niet mogelijk is. Betrouwbare statistieken over burgerslachtoffers zijn niet beschikbaar. Het EHRM stelde in een arrest van september 2013 (EHRM, K.A.B. v. Sweden, no. 17299/12, van 5 september 2013) dan weer dat al-Shabaab Mogadishu niet langer in handen had, dat er geen frontlijngevechten of bombardementen meer plaatsvonden in de hoofdstad en dat het aantal burgerdoden was gedaald. Zowel in het arrest van september 2013 als in een arrest van september 2015 (EHRM, R.H. v. Sweden, no. 4601/14, van 10 september 2015) kwam het EHRM tot het besluit dat er geen sprake is van een reëel risico op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling voor al wie in Mogadishu aanwezig is. Ook de Immigration and Asylum Chamber van het Upper Tribunal van het Verenigd Koninkrijk oordeelde in september 2014 (MOJ & Ors (Return to Mogadishu) Somalia CG [2014] UKUT 00442 (IAC), United Kingdom: Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) van 10 september 2014) dat in het algemeen een persoon die een “gewone burger” is bij terugkeer naar Mogadishu na een periode van afwezigheid geen reëel risico op vervolging of op schade zoals bedoeld onder artikel 3 EVRM of artikel 15 c van de Kwalificatierichtlijn loopt. Het Upper Tribunal stelt verder dat het aantal burgerslachtoffers in Mogadishu sinds 2011 gedaald is, voornamelijk omdat er einde kwam aan de openlijke oorlogsvoering binnen de stad en al Shabaab haar toevlucht neemt tot operaties tegen zorgvuldig geselecteerde doelwitten. Het gerechtshof meent voorts dat men redelijkerwijs van een gewone burger kan verwachten dat hij het persoonlijke risico slachtoffer te worden van een aanslag van al Shabaab kan verminderen door zones en instellingen te vermijden die als doelwitten van de islamistische beweging kunnen aangeduid worden.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, meerdere bronnen nog steeds positieve ontwikkelingen signaleren in de hoofdstad zoals de verdere heropleving van het economische leven. Dit ondanks de toestroom van IDP's in Mogadishu die geweld en natuurrampen ontvluchten, en waardoor Mogadishu sinds 2018 de dichtstbevolkte stad in Afrika is. De ontheemden in Mogadishu bevinden zich in een kwetsbare situatie. De impact van het geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Mogadishu te verlaten. In tegendeel, Somaliërs

keren vanuit de diaspora nog steeds terug naar Somalië, waaronder naar Mogadishu. De economie groeit er en er wordt steeds meer geïnvesteerd vanuit de diaspora. Mogadishu wordt beschouwd als een van de snelst groeiende verstedelijkte gebieden in de wereld, wat voornamelijk wordt toegeschreven aan de verbetering van de veiligheid, aan het economisch potentieel en ook wel aan de ontheemding. Er is in Mogadishu sprake van vele handelszaken, gaande van platenwinkels tot apothekers, banken, benzinstations, ..., van een bloeiende bouwsector, een vrijetijdsleven met een heropleving van de voetbal- en basketbalcompetities, met opgeknapte sportstadions en een voetbalcompetitie voor jeugdspelers, tieners die voetballen op Lidobeach, met restaurants en internetcafés, met jongeren die koffie drinken of flaneren, en een jaarlijkse boekenbeurs die voor de vierde keer op rij wordt georganiseerd. Begin augustus 2018 opent de eerste zuivelfabriek in Mogadishu. Midden oktober 2018 start de eerste ICT-beurs in de hoofdstad met meer dan 60 exposanten en in november 2018 organiseert Mogadishu het eerste National Economic Policy Forum. In december 2018 heropent de VS haar diplomatieke missie in Somalië na 28 jaar, met een ambassade in Mogadishu. Voorts is er een verbetering van sociale basisdiensten, zoals gezondheidszorg en onderwijs. Zo leggen in 2018 leerlingen uit meer dan 300 secundaire scholen doorheen de stad hun eindexamens af in 63 examencentra en worden er stappen ondernomen voor de verbetering van het onderwijssysteem, zoals een nieuw nationaal curriculum waarbij er pilootprogramma's worden gelanceerd in verschillende scholen in Mogadishu. In november 2018 lanceert men een project om het technische en beroepsgerichte onderwijs en opleidingen te rehabiliteren in Mogadishu.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Mogadishu actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in de stad Mogadishu. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u echter redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in de stad Mogadishu vestigt.

Uit uw verklaringen blijkt immers dat u, zoals eerder in deze beslissing reeds werd vastgesteld, in Mogadishu over een uitgebreid familiaal netwerk beschikt. Zo verblijft uw echtgenoot momenteel in de stad en woont hij er in bij zijn oom, bij wie u ook enkele dagen verbleef voor u vanuit Mogadishu doorreisde naar Europa (zie CGVS, p. 2 en 5). Naast deze oom wonen en werken ook de andere ooms van uw echtgenoot, zowel langs moeders- als langs vaderskant in Mogadishu. Uw echtgenoot wordt al twee jaar lang door zijn familie onderhouden in Mogadishu (zie CGVS, p. 6). Zelf heeft u ook verschillende familieleden die in Mogadishu wonen. Zowel uw zus als uw broer verblijven daar op heden (CGVS, p. 8). Uw zus woont in bij uw tante langs moederskant, die op haar beurt financieel wordt ondersteund door haar kinderen, van wie sommigen bij haar inwonen (CGVS, p. 9). Daarnaast hebt u ook nog een andere tante en een oom langs moederskant in Mogadishu wonen (ibid.). Uw oom werkt als makelaar in de stad (ibid.).

Er wordt dan ook besloten dat u over een sterk netwerk beschikt in de stad Mogadishu, dat in staat is om u een menswaardig bestaan te verschaffen in de stad en dat op heden ook al doet voor uw echtgenoot en zus. Gevraagd waarom u zich niet in de stad kan vestigen, verwijst u enerzijds naar uw ongeloofwaardige problemen met Al Shabaab (zie supra) en anderzijds naar de algemene veiligheidssituatie in de stad (zie CGVS, p. 17). U laat echter na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Mogadishu. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in de stad Mogadishu over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert in haar verzoekschrift een schending aan van de materiële motiveringsplicht.

Zij voert aan dat de bestreden beslissing onvoldoende doorslaggevende motieven bevat die afdoende aantonen waarop zij gebaseerd zijn en dat deze motieven onredelijk zijn en de bestreden beslissing niet kunnen dragen.

Verzoekster geeft aan dat de essentie van haar problemen enerzijds het werk van haar broer voor het leger in Mogadishu betreft en anderzijds het feit dat haar ouders beschuldigd werden van spionage voor de overheid toen zij naar Mogadishu trokken voor de ziekte van haar moeder, alwaar zij contact hadden met hun zoon. Verzoekster geeft aan dat zij dit niet kan bewijzen met documenten of andere stukken, en wijst er hierbij op dat het in Somalië veel minder gebruikelijk is dan in “onze westerse wereld” om over geschreven stukken te beschikken die bepaalde feiten en omstandigheden kunnen aantonen. Zij wijst er bovendien op dat: *“als er toch stukken voorgelegd worden die uit Somalië afkomstig zijn, volgt veelal de opmerking dat niets de authenticiteit van deze documenten aantoont, en dat zij hoogstwaarschijnlijk vervalst zullen zijn.....”*

Verzoekster benadrukt verder dat haar ouders wisten dat zij problemen hadden met Al-Shabaab, doch nooit gedacht hadden dat zij na hun terugkeer uit Mogadishu door Al-Shabaab zouden gedood worden omdat zij ervan verdacht werden te spioneren voor hun zoon die militair is. Indien zij dit geweten zouden hebben, zouden zij niet teruggekeerd zijn uit Mogadishu en er zich gevestigd hebben. Uit het feit dat zij dit niet hebben gedaan, kan echter allerminst worden afgeleid dat de verklaringen van verzoekster niet waarheidsgetrouw zouden zijn.

Verzoekster meent – in ondergeschikte orde – dat haar de subsidiaire beschermingsstatus moet worden toegekend. Zij benadrukt dat Somalië een extreem gevaarlijk land is en blijft, zoals uit landeninformatie kan blijken.

Met betrekking tot de veiligheidstoestand in Mogadishu, stelt verzoekster vast dat bij de beoordeling van de actuele nood aan subsidiaire bescherming de bestreden beslissing, met uitzondering van de COI Focus “*Somalië. Veiligheidssituatie in Mogadishu*” van Cedoca van 25 maart 2019, enkel verwijst naar rapporten en arresten van het EHRM die “*tussen de vier en zeven jaar oud zijn*”. Het hoeft volgens haar geen betoog dat de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming voor personen in Mogadishu, er dient te worden gesteund op recente landeninformatie.

Verzoekster wijst er daarenboven op dat er op 22 oktober 2019 (verzoekschrift, stuk 1) en op 21 april 2020 (*ibid.*, stuk 2) updates werden gepubliceerd van de COI Focus “*Somalië. Veiligheidssituatie in Mogadishu*” van Cedoca van 25 maart 2019. Zij meent dat uit deze recente verslagen ontegensprekelijk blijkt dat de veiligheidstoestand in Mogadishu zéér problematisch is, en dat de burgers er een erg groot risico lopen het slachtoffer te worden van terroristische aanslagen. De bestreden beslissing houdt echter geen rekening met deze recente informatie. Verzoekster meent dat de commissaris-generaal minstens rekening had moeten houden met de COI Focus “*Somalië. Veiligheidssituatie in Mogadishu*” van Cedoca van 22 oktober 2019, een omstandig verslag met een duidelijke besluitvorming. Het feit dat dit werd nagelaten, doet volgens verzoekster “*vragen rijzen m.b.t. de intellectuele eerlijkheid van het CGVS*”.

Verzoekster wijst verder op informatie (verzoekschrift, stukken 3-4) met betrekking tot een aanslag door Al-Shabaab in het centrum van Mogadishu op 28 december 2019, waarbij minstens honderd doden vielen. Zij meent dat het feit dat de commissaris-generaal deze aanslag waar hij van op de hoogte zou moeten zijn en waarbij hoofdzakelijk burgerdoden vielen, niet vermeldt, opnieuw “*vragen stelt bij de intellectuele eerlijkheid van het CGVS*”. Verder stelt zij dat: “*indien er zou geoordeeld worden dat deze honderden burgerslachtoffers (indien men naast de doden ook de zwaargewonden meetelt) gewoon at the wrong place at the wrong time waren, zou dit getuigen van een misplaatst cynisme dat helemaal niet thuishoort in het Belgische rechtsdenken en de Belgische rechtspraak.*”

Verzoekster citeert tenslotte nog uit het reisadvies van de FOD Buitenlandse Zaken met betrekking tot Somalië (verzoekschrift, stuk 6) en stelt hierbij dat: “*Het ware toch totaal ondenkbaar dat de Belgische*

autoriteiten enerzijds t.o.v. de eigen landgenoten een dergelijk beeld ophangen van de hopeloze en totaal onvoorspelbare veiligheidssituatie in Somalië (en vooral in Mogadishu), en anderzijds de vluchtelingen die uit dit land afkomstig zijn, naar een dergelijke hel zouden terugsturen....."

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoekster volgende stukken toe aan het verzoekschrift:

- een samenvatting van de COI Focus "*Somalië. Veiligheidssituatie in Mogadishu*" van Cedoca van 22 oktober 2019 (stuk 1);
- een samenvatting van de COI Focus "*Somalië. Veiligheidssituatie in Mogadishu*" van Cedoca van 21 april 2020 (stuk 2);
- het artikel "*Bomauto maakt bijna 100 slachtoffers in Mogadishu*" van De Tijd van 28 december 2019 (stuk 3);
- het artikel "*Meer dan 90 doden bij aanslag in Somalische hoofdstad Mogadishu*" van VRTnws van 28 december 2019 (stuk 4);
- het artikel "*Nu al bijna 100 doden geteld na explosie bomauto in Somalische hoofdstad Mogadishu*" van Het Laatste Nieuws van 28 december 2019 (stuk 5);
- het reisadvies van de FOD Buitenlandse Zaken met betrekking tot Somalië (stuk 6).

2.1.3. In een aanvullende nota van 12 oktober 2020 brengt de commissaris-generaal de COI Focus "*Somalië. Veiligheidssituatie in Mogadishu*" van Cedoca van 21 april 2020 ter kennis.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Verzoekster slaagt er niet in de aangehaalde vervolgingsfeiten aannemelijk te maken. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekster het oneens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat zij in het verzoekschrift in wezen niet verder komt dan het louter herhalen van en volharden in haar verklaringen over haar problemen, het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses en het minimaliseren en in twijfel trekken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal. Hiermee doet zij evenwel geen afbreuk aan de pertinente en correcte motivering in de bestreden beslissing.

Waar verzoekster aanvoert dat zij geen documenten kan neerleggen ter staving van haar relaas, gezien het in Somalië minder gebruikelijk is om over geschreven documenten te beschikken, wijst de Raad er vooreerst op dat van verzoekster een niet-aflatende en doorgedreven belangstelling voor haar zaak mag worden verwacht, waarbij zij eveneens inspanningen moet doen om haar relaas te staven, onder meer met documenten. De bewering dat men in Somalië in mindere mate over geschreven documenten zou beschikken is dan ook te lichtvoetig om het in de bestreden beslissing vastgestelde gebrek aan begin van bewijs van de aangehaalde problemen te verklaren. De Raad merkt hierbij nog op dat verzoekster verklaarde dat haar broer voor het Somalische leger werkt, zodat kan worden aangenomen dat hij over documenten beschikt die zijn werkzaamheden kunnen staven, hetgeen wordt bevestigd door verzoeksters verklaring tijdens het persoonlijk onderhoud dat zij geen bewijsstukken van het werk van haar broer als soldaat met zich mee nam (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 16). Van verzoekster kan dan ook redelijkerwijze worden verwacht dat zij de nodige inspanningen levert om documenten te bekomen ter staving van haar relaas, gezien uit haar verklaringen niet kan blijken dat zij geen contact meer heeft met haar familie in Somalië. Verzoekster gaat er met haar verweer in het verzoekschrift bovendien nog aan voorbij dat zij het gevraagde begin van bewijs niet enkel kan leveren met geschreven documenten, doch dat zij haar verklaringen kan staven met alle bewijsstukken. Artikel 48/6, § 1, van de Vreemdelingenwet schrijft voor dat verzoekster alle nodige elementen ter staving van haar verzoek zo spoedig mogelijk moet aanbrengen, waaronder haar verklaringen en alle documentatie of stukken in zijn bezit met betrekking tot zijn identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom zij een verzoek om internationale bescherming indient.

Het ontbreken van bepaalde elementen vormt een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van verzoeksters relaas, tenzij verzoekster een bevredigende verklaring heeft gegeven

voor het ontbreken ervan. Gelet op de vaststellingen in de bestreden beslissing en hetgeen voorafgaat is er echter in dit geval geen bevredigende verklaring voorhanden.

Verzoekster voert in haar verzoekschrift nog aan dat, indien haar ouders geweten zouden hebben dat zij vermoord zouden worden door Al-Shabaab bij hun terugkeer naar hun regio van herkomst, zij zich in Mogadishu zouden gevestigd hebben en niet zouden zijn teruggekeerd. Dit verweer doet evenwel geen afbreuk aan de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing dat enerzijds, het niet aannemelijk is dat verzoekster verklaarde dat haar ouders niet wisten dat haar vader gezocht werd door Al-Shabaab (*Ibid.*, p. 14) en anderzijds dat haar familie zich niet eerder in Mogadishu gevestigd heeft, gelet op verzoeksters verklaringen dat Al-Shabaab al sinds 2014-2015 hun familie viseerde omdat zij haar vader wouden rekruteren (*Ibid.*, p. 13). Verzoeksters verklaringen over de problemen van haar vader met Al-Shabaab zijn dan ook inconsistent en niet aannemelijk. De Raad benadrukt hierbij nog dat van verzoeksters familie redelijkerwijze kan worden verwacht dat zij de nodige maatregelen nemen om zich te beschermen tegen hun vermeende vervolgers. De vaststelling dat zij dit hebben nagelaten, zoals blijkt uit de verklaringen van verzoekster, relativeert de geloofwaardigheid van de geschetste vrees voor vervolging.

De motivering in de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“Er kan immers geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen dat u door Al-Shabaab wordt vervolgd.

In de eerste plaats wordt opgemerkt dat u geen enkel bewijs aanlevert dat de problemen van u en uw familieleden met Al Shabaab kan staven. U legt geen enkel document neer waaruit blijkt dat uw broer een militair is. Aangezien zijn beroep de oorzaak is van uw vervolging door Al Shabaab en de moord op uw ouders, kan er redelijkerwijze verwacht worden dat u hiervan bewijs neerlegt. Evenmin legt u concrete bewijzen neer waaruit de moord op uw ouders kan blijken. Het feit dat u geen enkel document aanbrengt die deze elementen kunnen staven, doet twijfelen aan de geloofwaardigheid ervan.

*Daarnaast legde u tegenstrijdige en incoherente verklaringen af over de incidenten die tot uw vertrek hebben geleid. Met betrekking tot de persoonlijke bedreigingen stelde u voor de DVZ dat Al Shabaab zei dat u gedood zou worden en dat ze wilden dat u voor het dorp zou getuigen dat uw vader een spion was (zie vragenlijst CGVS bij DVZ dd. 19.09.2018, punt 3.5). Voor het CGVS verklaarde u in eerste instantie louter dat u van spionage werd beschuldigd en dat u het pad van uw moeder zou bewandelen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS (verder CGVS) dd. 08.01.2020, p. 12). Gevraagd of u daar verder nog iets aan had toe te voegen, stelde u dat u telefonisch werd bedreigd (*ibid.*). Het is dan ook vreemd dat u later tijdens uw persoonlijk onderhoud aangaf dat Al Shabaab naar uw huis kwamen en u daar blinddoekten alvorens u te bedreigen (zie CGVS, p. 14). Hierna zouden ze nog een tweede keer naar uw huis zijn gekomen, maar op dat moment was u al vertrokken (zie CGVS, p. 15). Indien leden van Al Shabaab werkelijk uw huis binnen vielen en u blinddoekten, kan er redelijkerwijze worden verondersteld dat u dit al eerder zou hebben aangehaald toen u gevraagd werd om uw persoonlijke problemen te beschrijven. Het gegeven dat u dit niet deed, doet ernstig twijfelen aan uw verklaringen in dit verband.*

*Ook blijkt dat u tegenstrijdige verklaringen hebt afgelegd over uw echtgenoot en waar hij zich bevond toen uw problemen met Al Shabaab zich afspeelden. Zo stelde u voor de DVZ dat u hoorde dat uw echtgenoot na uw vertrek naar Mogadishu is gevlucht (zie verklaring DVZ dd. 19.09.2018, punt 15). In het kader van uw persoonlijk onderhoud stelde u echter dat uw man zich op het moment waarop u werd bedreigd al in Mogadishu bevond en dat hij niet meer terug keerde voor u zelf vertrok (zie CGVS, p. 15). Bovendien stelde u, toen u bij het CGVS gevraagd werd waarom uw echtgenoot na de moord op uw vader niet terug keerde, dat u bang was dat hij ook problemen zou krijgen en dat ze u ook hadden bedreigd (*ibid.*). Nochtans had u eerder verklaard dat u pas na de moord op uw moeder, die na uw vader werd gedood, zelf werd bedreigd en dat jullie na de moord op uw vader niet wisten waarom hij was gedood (zie CGVS, p. 12 en 14). Het gegeven dat u er niet in slaagt om op coherente wijze verklaringen af te leggen over waar uw echtgenoot zich bevond op het moment dat u problemen kreeg met Al Shabaab, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van deze problemen.*

Bovendien bevat uw vluchtverhaal een aantal vreemde en ongeloofwaardige elementen. Zo is het vreemd dat u stelde dat uw ouders niet wisten dat uw vader werd gezocht en dat ze, indien ze dit hadden geweten, niet waren teruggekeerd uit Mogadishu (zie CGVS, p. 14).

Nochtans had u eerder al verklaard dat Al Shabaab al sinds 2014 of 2015 probeerden om uw vader als trainer te rekruteren en dat hun pogingen de laatste tijd intensifieerden (zie CGVS, p. 13). Het is dan ook

bijzonder vreemd en ongeloofwaardig dat uw ouders niet wisten dat ze door Al Shabaab werden gevisieerd en dat u blijkaar zelfs na de dood van uw vader niet wist waarom hij was gedood (zie CGVS, p. 14).

Daarenboven wordt opgemerkt dat het vreemd is dat uw vader gedurende al die jaren Al Shabaab wist te overtuigen om hem niet te rekruteren door te veinzen dat hij ziek was maar dat hij, daags na zijn terugkeer uit Mogadishu, waar hij naartoe was getrokken omdat uw moeder werkelijk ziek was en moest worden geopereerd, zonder verdere uitleg werd doodgeschoten (zie CGVS, p. 13 en 14). Ook is het vreemd dat Al Shabaab uw ouders in de twee dagen volgend na hun terugkeer hebben vermoord, zonder hen eerst nog te benaderen, maar dat u vervolgens wel door Al Shabaab wordt benaderd, bedreigd en onder druk wordt gezet om alles wat u over uw ouders wist aan hen te vertellen (zie CGVS, p. 14). Indien Al Shabaab werkelijk meer informatie wilde over uw ouders en hun mogelijke spionage-activiteiten is het vreemd dat zij hen hierover niet aan de tand hebben gevoeld voor ze hen vermoordden. Bovendien is het vreemd dat u door Al Shabaab, hoewel u ook van spionage werd verdacht, wel gewoon werd vrijgelaten nadat ze u bedreigd hadden, waardoor zij u de gelegenheid lieten te vluchten naar Mogadishu (zie CGVS, p. 12 en 14).

Ten slotte wordt opgemerkt dat het vreemd en ongeloofwaardig is dat u en uw familie, die sinds 2014-2015 al door Al Shabaab werden lastig gevallen omdat ze uw vader wilden rekruteren, zich niet in vestigden in Mogadishu, waar jullie over een sterk netwerk beschikten. Zo verblijft uw echtgenoot momenteel in de stad en woont hij er in bij zijn oom, bij wie u ook enkele dagen verbleef voor u vanuit Mogadishu doorreisde naar Europa (zie CGVS, p. 2 en 5). Naast deze oom wonen en werken ook de andere ooms van uw echtgenoot, zowel langs moeders- als langs vaderskant in Mogadishu. Uw echtgenoot wordt al twee jaar lang door zijn familie onderhouden in Mogadishu (zie CGVS, p. 6). Zelf heeft u ook verschillende familieleden die in Mogadishu wonen. Zowel uw zus als uw broer verblijven daar op heden (CGVS, p. 8). Uw zus woont in bij uw tante langs moederskant, die op haar beurt financieel wordt ondersteund door haar kinderen, van wie sommigen bij haar inwonen (CGVS, p. 9). Daarnaast hebt u ook nog een andere tante en een oom langs moederskant in Mogadishu wonen (ibid.). Uw oom werkt als makelaar in de stad (ibid.).

Op basis van voorgaande vaststelling moet er worden geconcludeerd dat u er niet in bent geslaagd een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken."

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op haar asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Zij toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), of b), van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient erop gewezen dat uit artikel 48/5, § 3, van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte is aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat en indien van verzoekster redelijkerwijze kan worden verwacht dat zij zich in dat deel van het land vestigt. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoekster om internationale bescherming op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. *In casu* dient vastgesteld dat verzoekster zich aan de bedreiging van haar leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in haar regio van herkomst kan onttrekken door zich in de stad Mogadishu te vestigen, waar zij over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt.

De Raad wijst erop dat verzoekster in staat is om de reis naar Mogadishu te maken en er zich te vestigen. Uit de COI Focus "*Somalië. De veiligheidssituatie in Mogadishu.*" van Cedoca van 21 april 2020 blijkt Mogadishu ook bereikbaar is via een internationale luchthaven.

De Raad merkt op dat de analyse van de veiligheidssituatie in Mogadishu als een geheel moet worden gelezen en dat deze feiten samen gelezen moeten worden met diverse andere, objectieve elementen op basis waarvan geoordeeld wordt dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen

dat verzoekster louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Uit de landeninformatie in het onderhavig dossier, ter kennis gebracht door de commissaris-generaal en bijgebracht in het verzoekschrift, blijkt dat de situatie in Mogadishu niet van zulke aard is dat die hieraan beantwoordt.

Uit de toegevoegde informatie blijkt in dit kader dat het geweld dat in Mogadishu plaatsvindt sinds mei 2012 ten gevolge van de terugtrekking van Al-Shabaab uit de hoofdstad veranderd is en in hoofdzaak de vorm aanneemt van aanslagen enerzijds en tribale en zakelijke conflicten die gepaard gaan met geweld anderzijds.

Ook het EHRM heeft in het arrest van 5 september 2013 in de zaak nr. 886/11 (*"K.A.B. t. Zweden"*) geoordeeld dat de veiligheidssituatie in Mogadishu is verbeterd sinds 2011, dan wel het begin van 2012. Het Hof stelde op basis van de beschikbare landeninformatie vast dat de situatie op dat moment in Mogadishu niet van dien aard is dat een ieder die aanwezig is in de stad een reëel risico loopt een behandeling te ondergaan die strijdig is met artikel 3 van het EVRM. Bovendien bevestigde het EHRM dit standpunt in zijn arrest van 10 september 2015 in zaak nr. 4601/14 (*"R.H. t. Zweden"*). In paragraaf 67 wordt overwogen dat de beschikbare bronnen niet laten zien dat de situatie in Mogadishu is verslechterd sinds september 2013. Verzoekster kan worden bijgetreden in zoverre zij aanvoert dat deze rechtspraak niet langer een beoordeling van de huidige situatie betreft. De Raad stelt echter vast dat ook de meest recente informatie de stelling van het EHRM ondersteunt.

Verzoeksters betoog is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan de vaststellingen in de bestreden beslissing. De Raad merkt op dat de beoordeling in de bestreden beslissing bevestigd wordt door de meest recente informatie, ter kennis gebracht door de commissaris-generaal in zijn aanvullende nota en toegevoegd door verzoekster aan haar verzoekschrift (verzoekschrift, stukken 1-2). Het citeren uit deze informatie en de verwijzing naar persartikels over een aanslag in Mogadishu waarbij burgerslachtoffers vielen (verzoekschrift, stukken 3-5) toont niet aan dat de commissaris-generaal de verkeerde conclusies heeft getrokken uit de informatie waarover hij beschikt. De door verzoekster aangehaalde informatie is immers dezelfde en ligt voor het overige in dezelfde lijn als de informatie waarop de analyse van de veiligheidssituatie in Mogadishu is gesteund.

Waar verzoekster het reisadvies van de FOD Buitenlandse Zaken over Somalië citeert, wijst de Raad erop dat dit advies betrekking heeft op westerlingen die naar Somalië reizen en niet slaat op Somalische staatsburgers. De informatie hierin opgenomen is slechts bedoeld om een algemene situatieschets te geven voor bezoekers van het land van herkomst van verzoekster, doch vormt geen leidraad voor het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming.

Het standpunt van de bestreden beslissing wordt dan ook overgenomen.

Hoewel dit de uitzonderlijke situatie betreft waarbij collectieve elementen een belangrijke rol spelen, moet niettemin verzoeksters verzoek om internationale bescherming ook systematisch individueel worden onderzocht en dit in verhouding tot de twee andere in artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet bedoelde situaties.

Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde vervolgingsmotieven en de situatie waarbij rekening wordt gehouden met haar persoonlijke omstandigheden, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande.

De bestreden beslissing oordeelde verder nog terecht dat:

"Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in de stad Mogadishu. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u echter redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in de stad Mogadishu vestigt."

Uit uw verklaringen blijkt immers dat u, zoals eerder in deze beslissing reeds werd vastgesteld, in Mogadishu over een uitgebreid familiaal netwerk beschikt. Zo verblijft uw echtgenoot momenteel in de stad en woont hij er in bij zijn oom, bij wie u ook enkele dagen verbleef voor u vanuit Mogadishu doorreisde naar Europa (zie CGVS, p. 2 en 5). Naast deze oom wonen en werken ook de andere ooms van uw echtgenoot, zowel langs moeders- als langs vaderskant in Mogadishu.

Uw echtgenoot wordt al twee jaar lang door zijn familie onderhouden in Mogadishu (zie CGVS, p. 6). Zelf heeft u ook verschillende familieleden die in Mogadishu wonen. Zowel uw zus als uw broer verblijven daar

op heden (CGVS, p. 8). Uw zus woont in bij uw tante langs moederskant, die op haar beurt financieel wordt ondersteund door haar kinderen, van wie sommigen bij haar inwonen (CGVS, p. 9). Daarnaast hebt u ook nog een andere tante en een oom langs moederskant in Mogadishu wonen (ibid.). Uw oom werkt als makelaar in de stad (ibid.).

Er wordt dan ook besloten dat u over een sterk netwerk beschikt in de stad Mogadishu, dat in staat is om u een menswaardig bestaan te verschaffen in de stad en dat op heden ook al doet voor uw echtgenoot en zus. Gevraagd waarom u zich niet in de stad kan vestigen, verwijst u enerzijds naar uw ongeloofwaardige problemen met Al Shabaab (zie supra) en anderzijds naar de algemene veiligheidssituatie in de stad (zie CGVS, p. 17). U laat echter na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Mogadishu. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld."

De Raad merkt op dat verzoekster in haar verzoekschrift geen concrete of dienstige argumenten heeft bijgebracht ter weerlegging van deze vaststellingen in de bestreden beslissing, zodat deze motivering, die pertinent en correct is en steun vindt in het administratief dossier, wordt overgenomen door de Raad. Verzoekster voert geen andere redenen aan waarom zij niet kan terugkeren naar Mogadishu. Gelet op het voorgaande stelt de Raad vast dat verzoekster in de stad Mogadishu over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3, van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven december tweeduizend twintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP